

[Indenrigsministeren.]

5 Aar. Det ærede Medlem Hr. Bindslev mente, at det var et noget urimeligt Krav at stille. Bestemmelserne i § 4 i det hele taget har jeg sat ind i Lovforslaget af Hensyn til de Ting, der under tidligere Tidens Lejelovgivning er sagt til mig fra Grundejernes Side, at man somme Tider gjorde Uret netop over for Ejere, der havde været særlig hensynsfulde over for deres Lejere. Man har anført det Forhold, som jeg gerne erkender mange Steder har været Tilfældet, at Grundejeren har ladet en Lejer, der har lejet i Ejendommen i 10—20—30 Aar, sidde for en ganske overordentlig lav Leje paa Grund af dette personlige Tilknytningsforhold, hvad man nu skal kalde det. Man har sagt: Hvis nu den paagældende Lejer opgiver Lejligheden eller dør, er det i og for sig urimeligt, at Ejeren skal straffes for denne særlige Hensyntagen ved, at han overhovedet ikke maa foretage nogen som helst Forhøjelse af denne Leje. Det er det, jeg har ønsket at tage Hensyn til med denne Bestemmelse, og ud fra dette Synspunkt er 5 Aar i hvert Tilfælde ikke for langt et Tidsrum.

De ærede Ordførere har drøftet Spørgsmaalet om Lejelovgivningens Indflydelse paa Byggeriet. Der vil dog sikkert være Enighed om, at vi ikke skal ind i en lang Diskussion om det i Dag. Jeg vil gerne sige, at jeg har ment Gang paa Gang at kunne dokumentere, paa Grundlag af den Udvikling, der har været her i Landet siden 1915, at Spørgsmaalet om Byggeriets Omfang aldrig har vist sig at være paa-virket i nogen væsentlig Grad af de skiftende Lejelove, men at dette Omfang af Byggeriet paa ethvert Tidspunkt har kunnet henføres til Spørgsmaalet om Konjunkturbevægelserne og de skiftende Finansieringsmuligheder. Man kan i Virkeligheden tegne Kurver, der gaar fuldkommen parallelt: en Kurve, der angiver Konjunkturbevægelsen og Bevægelsen i Finansieringsmuligheder, og en Kurve, der angiver Omfanget af Byggeriet her i Landet. Derfor er jeg altsaa ikke enig med det ærede Medlem Hr. Bindslev i alt Fald i nogle af de Betragtninger, han fremsatte, men jeg forstod i øvrigt ikke det ærede Medlems Udtalelse saaledes, at han mente, at dette Lovforslag, ophøjet til Lov, vilde have en saadan Virkning, og det betragter jeg ogsaa som ganske givet.

Jeg vil endnu blot sige dette, at jeg betragter dette Lovforslag, naar det bliver gennemført, som en Lov, der inden for et kortere Tidsrum skaber Ro paa Boligmar-

kedet, medfører, at der i dette kortere Tidsrum intet foregribes, som ellers vilde kunne blive foregrebet ved Krigen. Virkninger, en Lov, der dermed giver Tid til at se, hvor den nærmeste Udvikling paa disse Omraader kommer til at bære hen, et Spørgsmaal, der er afgørende forbundet med Spørgsmaalet, om Krigen bliver langvarig eller ej.

Til det ærede Medlem Hr. Martin Nielsen skal jeg blot sige, at det er rigtigt, at Brændselspriseres Stigning medfører en Stigning af de maanedlige Ydelser for de Lejere, der har Centralvarme, og vel ikke blot for dem, der rent kontraktligt har bundet sig dertil, men ogsaa, hvor der er aftalt en fast Ydelse, fordi Boligretten har statueret, at det i Henhold til den paagældende Paragraf i Huslejeloven vilde være aabenbart ubilligt, hvis en Lejer skulde sidde med en og samme Ydelse uden Hensyn til, om Brændselspriserne fordobledes eller tredobledes. Saa vidt jeg husker, har Boligretten statueret, at en vis moderat Stigning i Brændselspriserne skal Ejeren bære, saa vidt jeg husker 15 pCt., men derudover maa Lejeren være med til at betale de øgede Brændselsudgifter. Det er klart, at dette maa betyde overordentlig meget og for den paagældende Lejer kan være meget ubehageligt. Paa den anden Side vil man jo heller ikke kunne opretholde dette, at Lejen skulde blive ved at være den samme uden Hensyn til, hvilke Udgiftshøjder Opvarmningen af Lejligheden gik op til. Jeg gør endvidere opmærksom paa, at det er ogsaa en af de gode Ting ved den Lov om Leje, vi nu har, at den giver Baggrund for at kræve, at Ejeren skal dokumentere de øgede Brændselsudgifter, han hævder at have haft. Jeg forstod ogsaa det ærede Medlem saadan, at han i og for sig mere tænkte paa Ønskeligheden af, at Brændselspriserne holdes saa lavt nede som muligt, og den Interesse er indlysende, som det danske Samfund i denne Forbindelse har i, at Fragterne paa de Skibe, der bringer Brændsel her til Landet, stiger saa lidt som overhovedet muligt. Men alt dette er jo et andet Spørgsmaal, der ikke vedrører dette Lovforslag, men som formentlig alle i øvrigt er enige om.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Elgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Elgaard: Der kan ikke være Tvivl om, at Lovens Midlertidighed eller Tids-